

DYWIZOR (1) *sb m*

G sg dywizora.

Sł stp, Cn, Linde brak.

mat. Liczba w dzieleniu, przez którą dzielimy; dzielnik [numerus divisor Łać śr; divisor – dzielnik, dzielca, po- dzielnik Mącz 91b; dzielca, dzielnik; przedzielnik, przedzielca – divisor Cn]: Gdy frakta przydzie w połowiczę [...] Albo także v diwifora ieft połowicza/ tedy podwoy obudwu/ frakte y dzielnika/ á podwoxwzi ie dziel ie przez czoby zefzły obiedwie *KłosAlg F2*.

Synonimy: dzielnik, mianowacz.

JW